

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 597/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti LOMY SV, s. r. o., Snina 4552, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Nízky, Námestie slobody 2, Humenné, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 až 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu Prešov súvisiacim s vykonaním zápisu záznamu č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území zo 4. februára 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti LOMY SV, s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti LOMY SV, s. r. o., Snina 4552 (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Nízky, Námestie slobody 2, Humenné, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 až 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného úradu Prešov (ďalej

len „okresný úrad“) súvisiacim s vykonaním zápisu záznamu č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území zo 4. februára 2013.

Zo sťažnosti a z príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom doručeným Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) 24. marca 2014 v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy domáhala, aby bola okresnému úradu uložená povinnosť zrušiť záznam č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území zo 4. februára 2013 a zákaz pokračovať v porušovaní jej vlastníckych práv ako vlastníčky dotknutých pozemkov v súlade s v tom čase platným a účinným § 250v Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Krajský súd rozsudkom sp. zn. 6 S 29/2014 z 27. marca 2015 (ďalej len „rozsudok z 27. marca 2015“) návrh sťažovateľky zamietol pre nedodržanie ročnej objektívnej lehoty pre podanie návrhu v súlade s § 250v ods. 3 OSP, ktorá uplynula 4. februára 2014.

Sťažovateľka zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že „odporca záznam č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území s kódom 401 k dotknutým pozemkom zaevidoval bez spôsobilej verejnej listiny v rozpore s ust. § 1 a nasl., § 5, § 34 až 37 zákona o katastri nehnuteľností, a najmä v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Pozemkového úradu v Prešove sp. č. 118/91- Tar.207/96 zo dňa 14. 11. 1996, tým konal tak ako platné právne predpisy nedovoľujú, čím hrubo porušil základné práva vlastníka garantované podľa Článku 20 ods. 1 až 5 Ústavy Slovenskej republiky“.

Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd zrušil záznam č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území zo 4. februára 2013, zakázal okresnému úradu pokračovať v porušovaní jeho vlastníckych práv a obnovil stav pred ich porušením. Sťažovateľka sa domáha tiež úhrady trov konania v sume 359,62 € a tiež priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 4 972 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Z návrhu sťažovateľky na rozhodnutie (petitu), ktorý je uvedený v časti I tohto uznesenia, vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 až 5 ústavy „len“ postupom okresného úradu, nie však postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 29/2014, príp. rozsudkom krajského súdu z 27. marca 2015. Vzhľadom na uvedené mohol ústavný súd podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ustáliť predmet tohto konania len tak, ako to je uvedené v záhlaví tohto uznesenia. Ústavný súd zároveň v tejto súvislosti považoval za potrebné poukázať na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej opakovane uvádza, že advokát je podľa § 18 ods. 2 zákona

č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

Sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 až 5 ústavy postupom okresného úradu súvisiacim s vykonaním zápisu záznamu č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území zo 4. februára 2013. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 292/2014 z 23. mája 2014 odmietol sťažnosť sťažovateľky zo 7. apríla 2014, ktorou sa domáhala vyslovenia porušenia jej základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 až 5 ústavy postupom okresného úradu súvisiacim s vykonaním zápisu záznamu č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území zo 4. februára 2013 ako neprípustnú.

V odôvodnení označeného uznesenia ústavný súd poukázal na skutočnosť, že sťažovateľka v čase rozhodovania o sťažnosti zo 7. apríla 2014 bola oprávnená využiť účinný právny prostriedok nápravy a v súlade s § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, teda podať proti postupu okresného úradu pri vykonaní záznamu č. Z-6432/2012, ako aj samotnému záznamu podnet.

Z uvedeného zároveň vyplýva, že konanie vedené ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 292/2014 a konanie vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1662/2017 je charakteristické totožnosťou účastníkov konania a rovnako aj totožnosťou predmetu rozhodovania ústavného súdu, ktorým je porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 až 5 ústavy postupom okresného úradu súvisiacim s vykonaním zápisu záznamu č. Z-6432/2012 o chránenom ložiskovom území zo 4. februára 2013.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre neprípustnosť je v okolnostiach danej veci rozhodnutím „o konaní“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté konanie, resp. postup toho istého orgánu verejnej moci, ktoré bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý pre neprípustnosť, keďže sťažovateľka mala k dispozícii účinný opravný prostriedok nápravy.

Sťažovateľka sa teda domáha novou sťažnosťou, aby ústavný súd o veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol, bez toho, aby sa zmenili podmienky konania, opätovne konal a rozhodol. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú pre prekážku *res iudicata*.

Nad rámec uvedeného záveru ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka sťažnosťou nenamieta porušenie svojich práv podľa ústavy rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6 S 29/2014 z 27. marca 2015, ktorým tento súd zamietol návrh sťažovateľky podľa § 250v OSP na uloženie povinnosti zrušiť záznam okresného úradu č. Z-6432/2012 zo 4. februára 2013, hoci takúto možnosť nepochybne mala, a to v lehote dvoch mesiacov od nadobudnutia jeho právoplatnosti (citované rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7. apríla 2015).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi uplatnenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2017